

voldsudøveren, som blev forvist fra sit hus. Vi sagde dengang som nu, at vi synes, det er en god mulighed, men at behovet for social støtte og hjælp dermed ikke bliver mindre, tværtimod bliver det måske større, og det bliver i hvert fald anderledes.

Det daværende lovforslag om bortvisning byggede på en betænkning fra Strafferetsplejeudvalget, som netop pointerede behovet for social støtte til disse hjem, og stor var min overraskelse og forargelse, da socialministeren svarede, at der ikke umiddelbart er ressourcer til rådighed for socialforvaltningerne til den indsats.

Hvad forestiller man sig i regeringen? At man forviser manden, og når han vender hjem, er alt lykkeligt? Ja, ministeren siger endda i sin besvarelse, at så må alvoren gå op for ham, lærestrengen skal såmænd nok gøre ham mindre voldelig! Jeg forstår det ikke. Har voldsudøveren bare brug for den tænkepause? Nej, voldsudøveren har brug for behandling, mor og barn har brug for støtte for at komme ud af den krise.

Jeg synes, at regeringen udviser en hånlig navitet i forhold til et så alvorligt område. Socialministeriet konstaterer altså blot, at det er der ikke penge til – og det oven i købet, når det udvalg, som lavede det forberedende arbejde til loven om bortvisning, påpegede, at uden den sociale støtte, ja, der risikerer man faktisk, at loven virker stik imod sin hensigt. Der er ikke så meget som en hensigts erklæring fra regeringen om, at støtten selvfølgelig skal være der, og når man hører socialministerens besvarelse i dag, ja, så står man også og tænker: Nå, her går det godt, fru kammerherreinde.

Kl. 11.50

Nej, det går ikke godt. Det er sørgeligt, og der skal være al mulig ros til Kristendemokraterne for at præsentere det, som regeringen burde have fremlagt. Socialdemokraterne kan støtte Kristendemokraternes forslag.

Per Dalgaard (DF):

Da vi sidste år behandlede lovforslag nr. L 218, forslag til lov om bortvisning og beføjelse til at meddele tilhold m.v., talte justitsministeren om at gøre et projekt i København, Dialog mod vold, til et landsdækkende projekt. Dette projekt er, sådan som jeg forstår det, et projekt, hvor hele familien – eller måske kun de voksne – skal deltage i en form for mægling eller undervisning i at styre temperamentet.

Dansk Folkeparti er interesseret i at hjælpe folk i nød, også når det gælder voldelige mænd.

Men med hensyn til den udtalelse, der har været om, at det i nogle tilfælde kan erstattes straf, så er det i hvert tilfælde ikke noget, vi går ind for.

Vi bør også lige i forbindelse med det her beslutningsforslag, som Kristendemokraterne har fremsat, finde ud af, hvor store omkostningerne egentlig er, og om der i det hele taget er ressourcer til det. Det fremgår meget ærligt af beslutningsforslaget, at Socialministeriet har oplyst, at socialforvaltningerne ikke har de nødvendige ressourcer til, at et sådant forslag umiddelbart kan gennemføres. Det fremgår ligeledes af forslaget, at der må påregnes en ikke ubetydelig ekstra udgift til kommunernes og amternes indsats.

Med disse ukonkrete perspektiver og med så store indsatser, som dette forslag vil kræve af både fysiske ressourcer og penge, er det ikke et forslag, som vi umiddelbart kan støtte. De tiltag, som ministeren har meddelt allerede findes, finder vi for nuværende må være det, som vi kan forholde os til.

Vi vil i forbindelse med udvalgsarbejdet stille os kritisk-positivt over for beslutningsforslaget og se, hvad der yderligere fremkommer af informationer der. Med de perspektiver og de omkostninger, det har, kan det måske næsten nærme sig finanslovstof, og derfor er det svært at støtte for nuværende.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Nu plejer Dansk Folkeparti jo at tale meget om, hvor vigtigt det er at gøre noget for ofrene. Lige så snart der er forslag, der går ud på at hæve straffen, når der er begået en forbrydelse, så er Dansk Folkeparti med det samme klar til at trykke på jaknappen. Men når der så kommer forslag, der handler om at hjælpe ofrene, der handler om at sikre ofrene den støtte, de har behov for, og også handler om at forebygge, at der bliver begået ny kriminalitet, så er det utrolig svært at få Dansk Folkeparti med. Så ender det næsten altid med, at Dansk Folkeparti stemmer nej.

Derfor vil jeg gerne høre, om der slet ikke er nogen mulighed for at få Dansk Folkeparti til at leve op til, at man gerne vil hjælpe ofrene og være med til at støtte et forslag, som bygger på de erfaringer, som de, der står ude i hverdagen og hjælper ofrene, kommer med, og som siger: Det er det her, der skal til, hvis de skal have en ordentlig hjælp og kan komme videre i deres liv.